

доставлява го за примѣръ на съвременните пастири, като го туря на единъ рѣдъ съ вселенските пастири и учители. „Нерцы никтоже не можно естъ въ сія лѣта такомъ быти (каквито сѣ Григории Богословъ, Василии Велики, Иоанъ Златоустъ и пр.). Тии бѣша свѣтїи велицы, и крепки и лѣта ихъ добра. Нынѣже сла насташа. Подражайте Иоанна просвитера новаго, егоже и отъ васъ самѣхъ мнози знаютъ, бывшаго пастира и ексарха иже въ земли болгарстѣ. і не глаголите не можетъ такъ быти въ снѣ лѣта. вся бо богъ можетъ. аще мы хошемъ. (Гл. ржк. въ «Синод. Библ.» подъ № 188 (по по-напред. Катал. 427) листъ 80). Сществува и други старецъ Иоанъ, който е живѣлъ на Св. Гора и който, по думите на Синайскїятъ Октоихъ (отъ XIV—XV), е превелъ много книги отъ грѣцки „на нашъ болгарскїй езикъ“, но тоя Иоанъ не трѣба да са смѣсва съ Иоана Ексарха Български, защото манастирътъ Св. Атанасія, дѣто е живѣлъ послѣдниятъ Иоанъ, е билъ основанъ въ 961 г. (Гл. „Изв. Ак. Наукъ“, 5, 372 и 373). Долгизложенното предисловіе на Ивановиятъ ржкописъ е озаглавено съ слѣдующите рѣдове: „Прологъ, сътворенъ Иоаномъ Прозвѣтерьмъ, Ексархомъ Българскомъ, еже іестъ и прѣложилъ книги снѣ.“

Понеже оуко свѣтѣзи чловѣкъ Божии Крѣстѣтинѣ, философъ река, многѣи трѣудѣи приѣа, строѣа писмена Словѣньскѣихъ кнѣигѣ, и отъ Евангелиѣа и Апостола прѣлагаѣа изъгорѣ: великоже достиже, живѣи въ мирѣ семь тьмѣнѣмъ, толикоже прѣложѣ, прѣстоупивъ къ коньцѣа, и свѣтѣи приѣтѣ дѣлаъ своихъ мѣздѣу. Съ сими же сѣи и оставѣа иго въ житїи семь великѣи Божии Архипискоупѣ Меодѣдин, братѣ